

ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษา
โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต

ประวัติ ชนะเสน
สาขา การบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามเพศและอายุ กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 140 คน โดยใช้ตารางKrejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบ หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบ ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าด้วยค่า t-test แบบ Independent สำหรับอาชีพ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (One- way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริหารวิชาการ ด้านบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านบริหารทั่วไป ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

1. พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดสำนักเทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมไม่พบความแตกต่าง แต่รายด้านพบว่าด้านบริหารงานวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยเพศชายมีความพึงพอใจ ($X=4.08$) น้อยกว่าเพศหญิง

2. พบว่าผู้ปกครองที่มีอายุ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีอายุ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียนแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของผู้ปกครอง การบริหารงาน โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์

ความนำ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ มหาราชได้พระราชทานพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับการศึกษาว่า การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทศนครคิ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้พลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำ ให้สะดวกราบรื่น (พระบรมราโชวาท : 2520) ดังนั้นความสำเร็จของการพัฒนาประเทศขึ้นอยู่กับพัฒนา คน และเครื่องมือของการพัฒนาคนก็คือ การศึกษา โดยเฉพาะการแข่งขันในด้านการศึกษาของสังคมโลก ในทศวรรษต่อไป จะทวีความรุนแรงอย่างยิ่ง การศึกษาจึงมีบทบาทและสำคัญมากขึ้น

ประกอบกับสภาพปัจจุบัน เทคโนโลยีและวิชาการต่าง ๆ ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และก้าวไกลไปอย่างมาก จึงเต็มไปด้วยการแข่งขันในด้านต่าง ๆ ยิ่งสังคมมีความเจริญมากเท่าไร คนใน สังคมก็ต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงให้มากเท่านั้น สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยยกระดับ และพัฒนาคนให้ก้าวทันต่อเหตุการณ์ และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ก็คือ การศึกษาที่สามารถสร้างคน ให้มีคุณภาพ หรือสามารถพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติและคุณธรรมของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นส่วน สำคัญในการดำรงชีวิตหรือการศึกษาที่สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้ดีขึ้นได้ ซึ่ง ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตและสังคม นอกจากนั้นการศึกษาต้องมีส่วนช่วยให้คนฉลาด สามารถประยุกต์ใช้ความรู้อย่างเป็นประโยชน์และมีจิต สาธารณะในอันที่จะช่วยกันสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงจำต้องปรับให้สอดคล้องกับโลก ปัจจุบัน ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ได้กำหนดวิสัยทัศน์การศึกษาที่พึงประสงค์ใน อนาคตไว้ว่า “การศึกษามุ่งพัฒนาคนให้สมดุลทั้งร่างกาย ปัญญา จิตใจและสังคม” ให้คนไทยมีคุณลักษณะ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุค โลกาภิวัตน์ (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2546 : 21 – 23)

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้กับ สังคมและบ้านเมือง เพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติและคุณธรรมของบุคคล ในสังคม หากสังคมและบ้านเมืองให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะสมกันทุก ๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ สามารถธำรงรักษาความเจริญมั่นคงของสังคมได้นั้นได้ อย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 : 1 – 4) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้มีข้อกำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษามี ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันจะนำไปสู่ความมี มาตรฐานทางการศึกษา และเป็นที่ยอมรับของสากล (สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและ

วัฒนธรรม, 2548 : 1 – 41) ดังนั้นโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 จะต้องบริหารจัดการภายใต้สภาพจริงโดยไม่ยึดติดกับวิธีการใดวิธีการหนึ่ง แต่ควรคำนึงถึงประสิทธิภาพและการใช้เหตุผลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสถานศึกษา (ไพโรจน์ โดเทศ, 2547 : 10 – 13) เพื่อให้เป็นสถานศึกษาที่ให้ความสุข ให้ความปลอดภัย และสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามความต้องการของเด็ก (รัตติกร ศรีนัยสุนทร, 2545 : 8 – 11) ดังนั้นจึงต้องสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ช่วยเพิ่มสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนเพื่อพัฒนาสติปัญญา สังคม ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ เพื่อให้ทุกคนตระหนักถึงศักยภาพของตนเองในทุก ๆ ด้าน (นิรมน ศตวุฒิ, 2550 : 44 – 48) เพราะเหตุนี้โรงเรียนในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องตระหนักในการออกแบบตนเองเพื่อค้นหาสิ่งใหม่ ๆ นำเสนอต่อสาธารณชนเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักเรียนต่อการเรียนรู้อย่างยั่งยืน ตลอดทั้งการเป็นต้นแบบในการเรียนรู้ศักยภาพที่เป็นจริง (ไพโรจน์ โดเทศ, 2547)

สถานศึกษาจึงเป็นสถานที่ที่ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้อย่างสูงให้เป็นสถานที่ที่ให้ความรู้ฝึกทักษะในการทำงานฝึกนิสัยให้เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตั้งแต่ครอบครัวจนถึงประเทศชาติแต่ในปัจจุบันนี้ผู้ปกครองต่างไม่แน่ใจในคุณภาพของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนว่ามีความเป็นมาตรฐานเท่าเทียมกันเพียงใด ถึงแม้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่างประชาสัมพันธ์กันมาตลอดว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนมีมาตรฐานเท่าเทียมกันในด้านองค์ประกอบทั้งอาคารเรียนอาคารประกอบ การวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอน แม้แต่ครูส่วนมากก็จบมาจากสถาบันเดียวกันนอกจากนี้ยังมีโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายเพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนให้เท่าเทียมกันเริ่มจากการตั้งโรงเรียนเป็นกลุ่มการจัดโครงการโรงเรียนพี่โรงเรียนน้องมาจนถึงปัจจุบันนี้ได้จัดตั้งเป็นสหวิทยาเขตทั้งยังให้มีการประเมินมาตรฐานโรงเรียนการมอบเกียรติบัตรแก่โรงเรียนที่ผ่านการประเมินมาตรฐานดีเด่นตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่เพื่อให้ผู้บริหารครูต้นตัวในการพัฒนาโรงเรียนไปสู่ความเป็นมาตรฐานเดียวกันซึ่งบางโรงเรียนก็ได้รับรางวัลแล้วซ้ำอีกแต่ผู้ปกครองก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงความตั้งใจจากโรงเรียนเดิมสักทีพ่อแม่บางคนปลูกฝังลูกตั้งแต่ยังเล็กให้ยึดมั่นกับโรงเรียนที่ตนปรารถนาและที่เป็นเช่นนี้เกิดจากความเป็นมาตรฐานของโรงเรียนหรือความนิยมของผู้ปกครองแต่คงไม่ได้อยู่ที่โรงเรียนมีอาคารใหญ่โตสวยงามมีวัสดุอุปกรณ์ดีเยี่ยมหรือครูสอนเก่งเพียงเท่านั้นแต่สิ่งที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปรารถนาอย่างแรงกล้าคือคุณภาพของนักเรียนที่จบการศึกษามาเป็นสิ่งสำคัญ (สมชาย เทพแสง, 2542 : 21) ดังนั้นโรงเรียนทุกโรงเรียนจึงต้องพยายามสร้างความเป็นมาตรฐานของโรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปกครองชุมชนและสังคมโดยหันมาเน้นการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนเพราะหัวใจของการศึกษาก็คือนักเรียนนั่นเองจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาขึ้นอย่างมากหลายประการ โดยเฉพาะการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งทุกโรงเรียนจะต้องเร่งพัฒนาจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีคุณภาพทั้งมาตรฐานคุณภาพของนักเรียนและคุณภาพกระบวนการจัดการศึกษาของโรงเรียนและที่สำคัญก็คือนักเรียนอย่างไรจึงจะให้โรงเรียนเป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน (มานพ ช่องตะกู, 2543 : 4-5) แต่ละสถานศึกษามีความหลากหลายในการดำเนินงานซึ่งแต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับนโยบาย

ของสถานศึกษาวิธีการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาจึงส่งผลให้สถานศึกษามีคุณภาพที่แตกต่างกันซึ่งความพึงพอใจของผู้ปกครองจะมีผลกระทบการบริหารและการจัดการศึกษาของถ้าชุมชนและผู้ปกครองพอใจมากก็จะได้รับความร่วมมือด้วยดีส่งผลให้การดำเนินงานจัดการเรียนการสอนได้คืบหน้านักเรียนก็จะมีคุณภาพถ้าผู้ปกครองไม่พอใจหรือพอใจน้อยก็จะไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการช่วยเหลือทำให้การดำเนินงานจัดการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านงานวิชาการ มีการดำเนินงานที่ยังไม่หลากหลายขาดการนำเอาหลักสูตรท้องถิ่นมาใช้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและความชำนาญของผู้เรียนด้านงานบุคลากรยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในเฉพาะสาขาวิชาและบุคลากรยังขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมีปัญหาระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองการบริหารงานจึงไม่เป็นไปตามที่คาดหวังด้านงานธุรการการเงินและพัสดุซึ่งเป็นงานบริหารงานด้านการเงินยังขาดการวางแผนในการดำเนินงานและการจัดระบบจึงทำให้งานไม่เป็นระบบมีความสับสนด้านงานกิจกรรมนักเรียนขาดการวางแผนและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องไม่มีการประเมินความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้งด้านงานอาคารสถานที่เนื่องจากโรงเรียนอยู่ในเขตชนบทอาคารสถานที่ส่วนใหญ่มีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการขาดวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนขาดแคลนงบประมาณในการดูแลจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ไม่สามารถให้บริการแก่ชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ด้านงานความสัมพันธ์กับชุมชนสถานศึกษาบางแห่งอยู่ในเขตชุมชนแต่การติดต่อประสานงานกับชุมชนก็ยังมีน้อยขาดความเข้าใจซึ่งกันและกันสถานศึกษายังไม่สามารถให้ความช่วยเหลือชุมชนได้อย่างจริงจังและชุมชนก็ยังไม่ได้ให้การช่วยเหลือสถานศึกษาเท่าที่ควรซึ่งบางสถานศึกษามีปัญหามากมีการชุมนุมประท้วงผู้บริหารหรือบุคลากรในโรงเรียนชุมชนแต่ละที่ก็จะมี ความพึงพอใจต่อการบริหารต่างกันดังนั้นถ้ามีการศึกษาชุมชนหรือผู้ปกครองนักเรียนบ้างก็จะช่วยให้มองเห็นปัญหาต่างๆ ชัดเจนขึ้น

เพราะเหตุนี้โรงเรียนในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องตระหนักในการออกแบบตนเองเพื่อค้นหาสิ่งใหม่นำเสนอต่อสาธารณะเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักเรียนต่อการเรียนรู้อย่างยั่งยืนตลอดทั้งการเป็นต้นแบบในการเรียนรู้ศักยภาพที่เป็นจริงในการบริหารการศึกษาโดยหลักการแล้วครูนับว่าเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งของการจัดกระบวนการเรียนรู้เพราะครูนั้นนอกจากจะใช้ความรู้ความสามารถของตนสั่งสอนศิลปวิทยาให้แก่ศิษย์แล้วครูยังต้องเป็นผู้มีคุณธรรมและใช้คุณธรรมในการดูแลอบรมบ่มนิสัยให้ศิษย์เป็นคนดีด้วยความรักความเมตตาเพื่อให้ นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยเน้นความรู้คู่คุณธรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหาฝึกปฏิบัติจริงผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆอย่างสมดุลสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์จัดอยู่ในสภาพที่ต้องบริหารการศึกษาภายใต้ข้อจำกัดต่างๆอันประกอบด้วยขนาดพื้นที่ของโรงเรียนที่มีทั้งหมด 1 ไร่ 2 งาน อาคารเรียน 2 หลัง 30 ห้องเรียน ห้องพิเศษต่างๆ จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนห้องสุขา 8 ห้อง จำนวนครู 43 คนเป็นครูระดับอนุบาล 4 คน ครู

ระดับประถมศึกษา 22 คน และครูระดับมัธยมศึกษา 17 คน เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2557 รวมทั้งสิ้น 508 คนเป็นนักเรียนระดับอนุบาล 43 คน นักเรียนระดับประถมศึกษา 267 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 198 คน จากผลการประเมินภายนอกรอบสอง จากสำนักงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ที่มาประเมินระหว่างวันที่ 8-10 สิงหาคม 2555 พบว่ามาตรฐานผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นโจทย์ปัญหาสำคัญของโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ ที่ต้องพัฒนาโรงเรียน เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อปฏิรูปการศึกษาและปฏิรูปการเรียนรู้ จึงได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ เทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครภูเก็ต นี้จะเป็นองค์ความรู้ ที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาอันจะก่อให้เกิดคุณภาพของการบริหารจัดการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารจัดการศึกษาเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพเพศและอายุ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ . ผู้ปกครองนักเรียนชั้นโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 220 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 140 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ปกครอง แบ่งเป็น
1.1 เพศ

1.2 อายุ

2. ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษา โรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ใน 4 ด้าน แบ่งเป็นด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.50 – 1.00 หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.81 โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล เนื้อหาที่จะทำวิจัย ข้อเสนอแนะคำถามปลายเปิด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 140 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และ ส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป รองลงมาอายุ 31-40 ปี

2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ครูมีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมไม่พบความแตกต่าง แต่รายด้านพบว่าด้านบริหารงานวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยเพศชายมีความพึงพอใจ น้อยกว่าเพศหญิง

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันโดยผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหาร โรงเรียนแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน ต่อการบริหารจัดการศึกษา

โรงเรียน เทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน

เทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นในด้านวิชาการมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานบุคลากร และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรโดยการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียน เทศบาลวัดจจรังสรรค์ มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเป็นประจำทุกปี โดยได้กำหนดไว้เป็นโครงการ ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนทุกปีงบประมาณ ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนจึงมีความเหมาะสมและตรงตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัย ของสุรัชย์ โสภภาพรม (2549, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีโดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมากต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีเพศ วุฒิการศึกษา เขตพื้นที่ที่สังกัด ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง อายุ ราชการ และขนาดของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และ อัญชิสา เอี่ยมลออ (2552 , บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพึงพอใจมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชน พบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความพึงพอใจมากกว่าผู้ที่สำเร็จอนุปริญญา, ผู้ปกครองที่เป็นมารดา มีความ พึงพอใจต่อการบริหารงบประมาณ มากกว่า ผู้ที่มีสถานภาพอื่น, ผู้ที่มีการศึกษาวุฒิปริญญาตรี มีความพึงพอใจด้าน การบริหารทั่วไป สูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษอนุปริญญา และต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา, ผู้ที่มีรายได้เกินกว่า 40,000 บาท มีความพึงพอใจด้านการบริหารงานวิชาการ สูงกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

ด้านที่ 2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความพึงพอใจ การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล รายงานผลการใช้งบประมาณ เพราะ โรงเรียนเป็นนิติบุคคล สามารถบริหารจัดการองค์กรด้วยตนเองได้รวมทั้งการได้รับงบประมาณจากต้นสังกัดจึงต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามหลักการบริหาร ตรวจสอบ โปร่งใส และยุติธรรม จึงต้องมีการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คุชฎี ฮวดปากน้ำ (2550) พบว่ามีความพึงพอใจในด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก โดยงานวิจัยดังกล่าวได้ระบุว่า การดำเนินงานด้านการบริหารงบประมาณ ทุกครั้งจะต้องแจ้งให้ทราบโดยการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและการดำเนินการทางงบประมาณ โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และ ธรรมกร คุลยปกรณ์ชัย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรี ชัยภูมิ 2 ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคลและด้านการบริหารงานทั่วไป เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจมีระดับมากทุกด้าน

ด้านที่ 3 ด้านการบริหารงานบุคคล ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษา โรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรับทราบข้อมูลการบรรจุ การย้ายและการให้พ้นจากตำแหน่งของครู เพราะ โรงเรียนเล็งเห็นความสำคัญในติดต่อสื่อสาร ทำความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน ในด้านการชี้แจงข่าวสาร จึงมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนให้ชุมชนรับทราบตลอดเวลา สอดคล้องกับ เตือนใจ เกษณีนุตร (2547) ผลการวิจัยพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก และสอดคล้องกับ ศิริพร เพิ่มผล (2551) ผลวิจัยพบว่ามีความพึงพอใจในการบริหารงานด้านบุคคลในระดับมาก

ด้านที่ 4 ด้านการบริหารงานทั่วไป ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษา โรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดห้องน้ำ ห้องส้วมให้สะอาดและพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน เพราะ โรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนให้น่าอยู่ น่าเรียน รวมไปถึงห้องน้ำห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนและบุคลากร ใกล้เคียงกับ มะดีสะห์ กริมิ (2550) ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาด้านตัวครู และการบริการนักเรียน ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานวิจัยดังกล่าวสรุปว่าด้านการบริหารจัดการของทางโรงเรียนชุมชนบางกอกน้อยให้บริการด้านอาคารสถานที่แก่ชุมชนมากกว่าและมีผู้ที่รับผิดชอบชัดเจน ตลอดจนสอดคล้องกับ และสอดคล้องกับ สุนทร พุฒิพันธ์ (2551) ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไปอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษา โรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ โดยภาพรวม ไม่

แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านผู้ปกครองมีความพึงพอใจด้านวิชาการแตกต่างกันโดยผู้ปกครองเพศหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะผู้ปกครองเพศหญิงมีความไว้วางใจในการส่งบุตรหลานของตนเองเข้ารับการศึกษารายด้านโรงเรียน เทศบาลวัดจจรังสรรค์ และมีความใกล้ชิด เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เด็กนักเรียนกับโรงเรียนเรียนมากกว่าผู้ปกครองเพศชาย และได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจซึ่งเป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ สอดคล้องกับ จินตนา ท้วมพงษ์ (2551) พบว่าความพึงพอใจภาพรวมของผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความพึงพอใจในการจัดการศึกษาด้านงบประมาณและด้านงานบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาสูงจะมีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านงานงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสากร ชัชวาลพานิชย์ (2551) พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีผลและความสำคัญต่อมุมมองและแง่คิดต่าง ๆ การศึกษาทำให้เกิดความรู้ต่างกัน การรับรู้และวิจารณ์ การให้ความสำคัญและความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาของผู้ปกครองด้านงบประมาณและด้านงานบุคคล ที่ต่างกัน

3. ผลจากการความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน ต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดจจรังสรรค์ จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา แซ่เวียง (2549) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการศึกษาที่ไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีแตกต่างกันในด้านงบประมาณต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและมาก และจากการศึกษา ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสาขันธ์ วิไลพัฒน์ (2554,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดคูมอญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการการศึกษาของโรงเรียนวัดคูมอญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการบริหารวิชาการสิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ หลักสูตรเป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการ แต่ละสถานศึกษาที่จะนำไปใช้ ผู้บริหารควรมีการประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน

1.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ บุคลากรทุกคนภายในสถานศึกษา ควรรู้จักการจัดการใช้ทรัพยากร การบริหารงบประมาณ ตามแผนงานที่วางไว้

1.3 ด้านบริหารงานบุคคล ผู้บริหารต้องใช้ความรู้ความสามารถในการบริหารให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว โดยที่เป้าหมายสูงสุดของ

การมีความรับผิดชอบในการบริหารงานบุคคลนี้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4 ด้านการบริหารทั่วไป เป็นงานที่ให้บริการสนับสนุน ส่งเสริม ประสานงานและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนในต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ตจำแนกตามอาชีพ และรายได้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างต่อความความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ตจำแนก เพื่อพัฒนาการบริหารงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยรูปแบบอื่น เช่นแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทาง ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจและตีความข้อมูลได้ง่ายขึ้นและได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

เชาว์ศิลป์ จินดาละออง. (2547) . เพราะ. การศึกษาเน้นสร้างจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์. มหาวิทยาลัย. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

จินตนา ท้วมพงษ์. (2551).ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 1 อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง.รายงานการค้นคว้า

อิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริการการศึกษา:มหาวิทยาลัยบูรพา.

คุชฎี ฮวดปากน้ำ. (2550). ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารการศึกษา

โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี.วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริการการศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เดือนใจ เกษณียบุตร. (2547). ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหาร

การศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดคำหนักใต้ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริการการศึกษา :

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มะดีสะห์ กริมิ. (2550) .ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน

อนุชนบางกอกน้อย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริการการศึกษา :มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
รจนา ไชยโกฏี. (2548). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล
ชุมชน วิมลวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดตราด. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2542).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
อรุณ คำลับ. (2552).ความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหาร โรงเรียนประเภทที่หนึ่งและ
โรงเรียนประเภทที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 .;
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา:มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.